

Úvodník	1
Aktuálně ze školy	2
Popelka Nazaretská	2
Černý rytíř	3
Mše za maturanty	4
Studentský klub - BarAG	5
SPAG	6
Slovo prezidenta	6
Akademie	6
Den studentů města Kroměříže	7
Diskuzní fórum na stránkách SPAG	7
Soutěž	8
Rozhovor	8
... s Dianou Trtílkovou	8
... s paní Haluzovou	9
Seriál	11
6. díl - Kdo je boss?	11
Vlastní tvorba	12
Světlo	12
Hřbitovní blues	13
Aprílová procházka	14
Zajímavosti	16
Malý kvíz pro chytré hlavičky	16
Pár zajímavostí	16
Žere vás něco?	17
Fakta nebo fikce?	18
Vsaďte si na maturanta	18
Směj se s námi	20
Hlášky z hodin	20
Závěr - Jaro vzkvétá v srdci mém	

Slovo šéfredaktorů

Milí studenti, jak sami dobře víte, čím blíž je konec roku, tím méně mají studenti času. Bohužel ani redaktorům vašeho časopisu se tohle pravidlo nevyhnulo, takže toto číslo se vám dostává do rukou velmi pozdě. Samé písemky a zkoušení, člověk by se z toho zbláznil. Ale nebojte, blýská se na lepší časy.

Máme tu takovou malou výzvu. Jak jistě všichni víte, v pondělí 7.4. se všichni maturanti potili u slohových prací. Po písemkách jsme ale slyšeli z řad ostatních studentů i některých profesorů věty jako: „Takový lehký témata? To bych napsal(a) klidně z fleku...“ Tak prosím, máte možnost..) Samozřejmě vás musíme poprosit, abyste nedodrželi předepsanou délku, protože z kapacitních důvodů bychom byli nuceni vaše příspěvky zkracovat, a to by byla věčná škoda. Ale pokud stále myslíte, že letošní témata byla pro maturanty výhrou, těšíme se na vaše příspěvky. Přesné zadání najdete na

stránkách www.agkm.cz.

Tak, a teď už k dubnovému číslu. Přináší vám vaše dobře známé, ale stále oblíbené rubriky. Seriál a zajímavé rozhovory, aktuální zprávičky ze školy a překrásné články ve vlastní tvorbě. A nechybí ani články v rubrice Fakta nebo fikce, který by měl každého zajímat, především však naše milé maturanty. A spousta dalších. Je toho zase dost, takže vzhůru do čtení!

Pavla a Radek

PS: Další uzávěrka se posunuje na 15.5., aby poslední číslo bylo co nejlepší. To by mělo vyjít začátkem června. Do té doby se mějte krásně, čtěte a pište.

Maturantům přejeme pevné nervy a chladnou hlavu, ať se tu s nimi profesori nemusí otravovat ještě v září.

Popelka Nazaretská

Je něco po šesté hodině večer a já se přehrabuju v učebnicích. Chystám se na studijní dobu.

Když už po několikáté slyším pozvání na představení schóly z Jalubí, vůbec by mě ani ve snu nenapadlo, že tam za chvíli půjdu, protože jsem o tom předtím ani nepřemýšlela.

Za malý okamžik bouchly dveře od mého pokoje na intru a jsou tu spolubydlíci. Velmi uspěchaně hodí věcmi, co drží v rukou, na postel a oznamují mi, že jdou na představení do dolní kaple. „Nechceš jít s námi? Pojď, bude to určitě hezký“, lákají a já si říkám, proč ne. Aspoň se odreaguji po tak perném dni ve škole, kdy se vám někdo snaží 10 vyučovacích hodin něco cpát do hlavy...

Schody doslova slétneme a už vcházíme do kaple. Zatím tu není moc lidí, přestože už by to mělo začít. S příchodem dalších opozdílů se na „pódium“ přesouvá i více než desetičlenná skupinka hudebníků. Ihned mě na nich upoutá sladění bílých nebo jen světlých halenek. Na místě jim vyhrazeném se postaví úhlopříčně a po přívětivém proslovu kytaristky začínají hrát. Klávesy, basová elektrická kytara, několik zobcových fléten a zpěv všech členů dávají dohromady okouzující tóny, kterým rozloha kaple dodává ještě

větší grády.

Celé představení se skládá z několika písní o životě Panny Marie (její víra, radosti i strasti, bolest nad ztrátou syna...) a je proloženo verši Václava Renče. Těm pro tento večer propůjčil hlas nám dobře známý otec Stuška, jenž se schólou nějaký čas předtím spolupracoval.

Hudebníci touto cestou chtějí, zrovna tak jako autor, zdůraznit také Mariin význam v „operaci“ Věčný život.

Čas letí jako voda a blíží se závěr. Publikum nadšeně tleská. Po ztišení zaslouženě dlouhého aplausu nám mluvčí prozrazuje, že toto představení předvádí v nejrůznějších ročních dobách, na mnoha místech, kde má vždy velký úspěch.

Nakonec přichází návrh od jednoho ze zpěváků, abychom si něco nám známého zazpívali společně. Publikum nadšeně souhlasí. Mimo jiné zazní i Tobě patří chvála, jedna z mých oblíbených písní.

Poslední úklony, potlesk a jde se zpět na pokoj. Při odchodu si říkám, že to byla dobrá volba, neboť mi představení podstatně zvedlo náladu.

---Agáta---

Černý rytíř

šerm na celorepublikové přehlídce

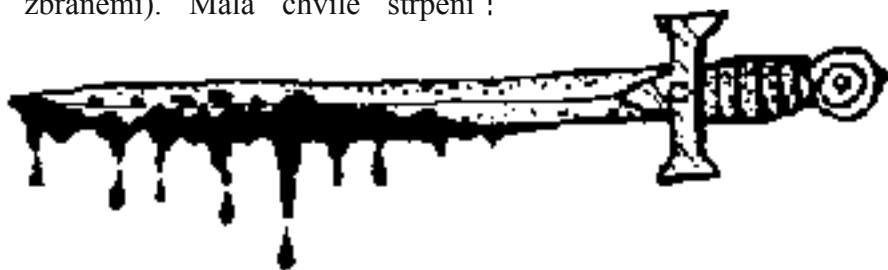
Jak se již pomalu stává tradicí, vysílá naše škola na různé reprezentační a kulturní akce šermířský soubor Cruentes. Poslední takovou akcí byla celorepubliková přehlídka církevních škol v Odrách (1. 4.), pro kterou šermíři secvičili (veselo)hru p.Ševčíka Černý rytíř. Jednalo se o divadelní představení provázené vypravěčem se souborji, vtipnými i vážnými texty a dialogy, kde, jak už bývá zvykem, všechno dobře dopadlo. Neobešlo se však bez řádné hromady mrtvol, kterou způsobil Černý rytíř. Nikomu to ovšem nepřišlo líto, neboť šlo o kruté a ošklivé loupežníky se zkaženými zuby. Na konci nechyběl ani rytířský polibek na ruce dvou vysvobozených slečen. Sraz výpravy byl již v 5 hodin ráno u vrátnice (omlouváme se všem, jež jsme probudili), od které byl nabrán kurz na nádraží. Po celou dobu naší dvouhodinové cesty jsme budili pozornost ostatních cestujících (mnoho lidí po ráno vskutku necestuje se zbraněmi). Malá chvíle strpení

v Suchdole a za pár minut naše nohy spočinuly na půdě Oder. Přivítalo nás hřejivé slunce, se kterým se dal velký kopec přece jenom snadněji vyjít. Po krátké prezentaci v budově konání jali jsme se obhlédnouti město. Po vypuknutí přehlídky vystoupilo nejprve několik tanečních a hudebních čísel (více či méně zajímavých) a pak následovala přestávka. Jelikož jsme měli každou chvíli přijít na řadu, oblékli jsme dobový šat svůj a ozdobili zbraně své. A pak to přišlo. Nastala sklizeň našich plodů, jež zrály tři tréninky. Vypravěč doprovázený hudbou přítomné diváky uvedl do děje,

který zásluhou hlasitého a srozumitelného vyjadřování herců podbarveného houslemi skutečně přinesl úspěch v podobě aplausu a všeobecné spokojenosti. Doufejme, že se bude „šermířské divadlo“ (hrozný výraz) nadále vyvíjet ke stále vyšší a vyšší kvalitě.

Deo Gracia!

Galfi

Mše za maturanty

Je 9:45 a já jsem stále na intru. Nějak nestíhám, jelikož bych teď měla být už dávno před školou. Třídní zas bude vyvádět. Opět si určitě nesedneme...

Schody беру po dvou, div že nesrazím pár dalších opozdílů. Vyběhnu před školu, kupodivu žádné výčitky, a jde se.

Vcházíme do kostela bočním vchodem. Co to? Místo tradiční zkoušky sboru přede mší je relativní ticho! Úklona před oltářem a náš zrak upoutá velká tabule, z níž se na nás každou chvíli usmívá jiný letošní maturant.

Po úvodní řeči mistra v oboru Johnnyho se kostelem rozezní hudba netrardiční scholy, složené, jak jinak, ze čtvrtáků. Výběr písní a také texty zírající na nás z lavic nám dovolují zazpívat si s nimi.

Sice jsme si sedli, ale ze scénky bohužel nic nemám, neboť je vše kryto lidmi před námi. Vzhledem k reakcím „publika“ však soudím na

dobry výstup.

Prosby jsou provázeny přinášením velkých papírů, z nichž na nás za doprovodu komentářů od ambónu dýchá upřímnost jejich slov v obrazech.

Na závěr mše jsou třídní profesori vyzváni, aby si šli zapálit svíci od paškálu. Když tak učiní, jsou k nim také přizváni jejich studenti. Profesori jim dají světlo, o které maturanti buď budou pečovat a vyživovat ho, nebo jej nechají zmizet v zapomnění.

Závěrečné obřady a už odchází ti, co mši sloužili. V těsném závěsu za nimi kráčí třídní profesori se svými maturanty nesoucí světlo. Pro tuto příležitost byl otevřen i hlavní vchod do kostela.

Zvedá se masa nás zbývajících studentů a my k odchodu využíváme všechny východy. U nich stojí s mísami v rukou profesori čtvrtáků a nabízí nám lístky se jmény svých svěřenců; pokud si některého vylosujeme, podpoříme ho modlitbou. Někteří z nás si berou maturanty plnými hrstmi, jiní jen tak, bez povšimnutí odchází.

Ani jsem si ráno nevšimla, jak je ten den krásný. Nebo to bude tou mší? Každopádně mi zvedla náladu a já se prostě, cestou z ní, jen tak usmívala.

---Agáta---

STUDENTSKÝ KLUB - BarAG

V neděli 30. 3. začal provoz ve studentském klubu podle zkušební otevírací doby. Proč zkušební? Snahou je, aby byl klub otevřen v dobu, která je nejvhodnější pro vás. Tedy hlavně o velké přestávce, po vyučování, ve volných hodinách a večer. Pokud se zjistí, že by bylo dobré časy upravit, tak se

otevírací doba změní. Vyjádřit se k tomu můžete na stránkách parlamentu nebo i přímo v klubu.

Do studentského klubu může přijít kdokoliv. K dispozici je kulečnická a různé hry. Můžete se i občerstvit (není podmínkou) nebo jen posedět.

Vítáme také každý nápad na vylepšení studentského klubu.

V současné době se můžete zapojit do:

Fotosoutěže – v klubu na nástěnce je každý týden fotografie člověka, věci nebo nějakého detailu. Úkolem je uhádnout, o co se jedná. Pokud je vaše odpověď správná a jste vylosováni, můžete si vybrat sladkou odměnu z nabídky baru.

Šachového turnaje – zahrajte si s někým šachovou partii a vítěze zapíšeme na „KRÁLOVSKOU LISTINU.“ Vyzvat můžete samozřejmě i své pedagogy, pana ředitele, duchovní, kamarády ... Více info v klubu.

Zatím máme několik favoritů. Najde se někdo, kdo je porazí?

Vymýšlení názvu pro studentský klub – napadá vás originální název pro BarAG? Napište na lístek a odevzdejte v klubu. Nejlepší návrh bude používán a autor oceněn

Barmanka - Marta Haluzová

Slovo prezidenta

Vážení spolužáci,

Studentský parlament AG již má za sebou několik let působení. Přípravuje pro Vás nejrůznější akce, také díky četným darům sponzorů a dobrodinců.

V současné době tvoří parlament 20 zástupců z vašich řad, což představuje přibližně jednoho zástupce na třídu. Děkuji všem, kdo se podílejí na činnosti studentského parlamentu.

Rád bych naše řady rozšířil o další aktivní a nápady překypující spolužáky. Ústava uvádí, že hlasovací právo v parlamentu mají jen dva zástupci za třídu. To ale neznamená, že nemůže do parlamentu chodit více zástupců za třídu. Rádi bychom mezi sebe přijali další spolupracovníky

– i kdyby jich mělo být z jedné třídy deset.

Nenuťme, nabízíme příležitost k seberealizaci a využití všech potenciálů, které v sobě nosíte a možná nemáte kde uplatnit. Všichni dohromady můžeme udělat mnoho – protože stále platí, že víc hlav víc ví, víc dělníků udělá víc práce za méně času a s menší spotřebou energie. Nemusím připomínat slovní úlohy na přímou a nepřímou úměrnost, že?

Tak co, přijmete naši výzvu? Nejbližší setkání studentského parlamentu se uskuteční **24. dubna 2008 ve 20 hodin v učebně ZSV.**

Na spolupráci se těší

Jan Pavel

prezident SPAG

Akademie 2008

Již za dva měsíce nás čeká akce, které můžeme dát přízvisko - „NEJVĚTŠÍ“. Akademii pořádá již tradičně Studentský parlament AG a je to akce, na které se představují studenti a zaměstnanci AG. Jsou na ni zváni nejen studenti a rodiče, ale také přátelé a bývalí studenti AG. Letos ji plánujeme na pátek 30. května 2008 večer (asi v 18:30). Bude ji předcházet mše svatá v 17 hodin u sv. Mořice,

kteřou bude sloužit otec arcibiskup Jan Graubner.

Chtěli bychom se na vás obrátit s prosbou o pomoc. Celá akce je velice náročná na přípravu, pokud chceme, aby měla úroveň. Oblastí, ve kterých je potřeba pomoci, je více. Hledáme ochotné studenty, kteří by pomohli s úklidem dvoru, organizací, výpomocí v bufetu... A také prosíme všechny spolky, zájmové kroužky i třídy, které

by se chtěly taky zapojit nějakou scénkou nebo vstupem, aby neváhaly a něco si připravily. Dejte nám (vedení SPAG) co nejdřív vědět.

Chceme vytvořit bohatý program, při kterém se nikdo nebude nudit. Nebuďte lhostejní k dění ve škole.

Studentský parlament AG

Den studentů města Kroměříže

První akce realizovaná Studentským parlamentem města Kroměříže, který vznikl na podzim roku 2007, se uskuteční 23. dubna 2008 na různých místech Kroměříže. Koordinátory

parlamentu jsou Mgr. Pavel Motyčka a Jakub Omelka (současný předseda Krajského a Národního parlamentu dětí a mládeže).

Průběh celé akce:

22. dubna v 17:00 – Vernisáž fotografické soutěže STUDENTSKÉ FOTO 2008 v Knihovně Kroměřížska za účasti významných osobností Kroměřížska.

23. dubna

dopoledne – Středoškolský turnaj v lezení na horolezecké stěně

10.00 – 12.30 – Fórum středoškoláků – Starý pivovar

14.00 – 18.00 – Koncerty studentských kapel – Velké náměstí

16.00 – Pokus o zápis do Guinnessovy knihy rekordů

19.00 – 22.00 – Diskotéka – Dům kultury Kroměříž

Po celý den bude volný vstup do Muzea Kroměřížska, vedeme jednání i o volný vstup do zámku a na

zámeckou věž. Bližší informace na plakátcích po škole a celém městě.

Honza Pavel

Diskuzní fórum na stránkách SPAG

V průběhu minulého měsíce bylo na stránkách Studentského parlamentu založeno Diskuzní fórum, na kterém můžete diskutovat na nejrůznější

témata týkající se chodu školy, Domova mládeže a také vyplnění volného času na AG. Nebojte se vyjádřit své názory.

Fórum naleznete na adrese: <http://www.spag.cz/diskuse/>

Pozor! Soutěž!

Tak, máme tu nový měsíc a s ním novou soutěž. Ale nejdřív něco k téminulé. Odpovědi bylo opravdu poskromnu. Bohužel žádná z nich nebyla správná, takže slibovaná sladká odměna zůstane mně :-). Pro tentokrát jsem zvolila něco jednoduššího, abyste nemuseli tolik namáhat své mozkové závity. Takže je tu otázka: „Jak se může o pět

jablek rozdělit pět kamarádů tak, aby každý dostal jedno jablko a jedno zůstalo v sáčku?“

Znovu opakuji, že soutěžit může kdokoli a Vaše odpovědi budu čekat na známém e-mailu:

smile.111@seznam.cz. Uzávěrka je 15. 5. Výherce opět čeká sladká odměna. Jo, a ještě něco: správná odpověď z minulé soutěže je **klíč**.

Jana Štolfová, 3.T

Rozhovor

Rozhovor s Dianou Trtílkovou

Fakta nebo fikce?

V nedávné minulosti zaznamenala naše škola nevidaný úspěch - hned dvě naše studentky zvítězily po okresním i v krajském kole konverzační soutěže jazyka německého, každá ve své kategorii. Protože takové úspěchy náš ústav opravdu nezaznamenává každý den, bylo téměř „povinností“ s nimi udělat alespoň minirozhovor. Oběma děvčatům samozřejmě gratulujeme.

Diana Trtílková žije v Brně, ráda píše, čte a plave. Je budoucí žurnalistkou, má ráda sloh a momentálně nečte to, co by chtěla, neboť jí veškeré úsilí zabírá povinná četba.

Pocítili jste nějak důsledky vašeho úspěchu? Chovají se k například vám někteří profesori jinak?

No, to ani né...(smích). Bylo mi samozřejmě pográtulováno, ještě prý máme jít k panu řediteli, který si o tom s námi popovídá...ale jinak se nic zvláštního nedělo.

Co vás čeká dál po krajském kole? Dají se získat i nějaké zajímavé odměny?

Teď, 10. dubna, pojedu do Prahy na celostátní přehlídku. Většinou se dostávají knižní poukázky.

Můžete nám říct, jak probíhala samotná soutěž?

Soutěž probíhá v několika kategoriích podle školy a ročníku. Nejprve je

poslechový test a poté se postupně střídáme na konverzační části, kde si losujeme témata.

Jak si vykládáte, že vy jste zrovna ty první v krajském kole? Co za tím stojí?

Nějak zvlášť si to nevykládám. Žila jsem jako malá v Rakousku, ale to jsem ještě byla hodně malá, takže

v tom nic nevidím.

Jak plánujete svoji budoucnost? Jste velmi dobré němčinářky, půjdete tím směrem?

No, spíš něco jiného láká mě žurnalistika.

Děkujeme za rozhovor, přežeme hodně štěstí a těšíme se na další úspěchy.

Galfi

Rozhovor s paní Haluzovou

Podzemí AG skrývá mnohé poklady, o nichž někteří lidé snad ani nemají potuchy. Jedním z takových míst je i BarAG, který v sobě skrývá poklad největší - nestárnoucí a věčně usměvavou barmanku a šéfa podniku v jedné osobě - p. Haluzovou, která ještě nedávno byla napůl i řadovou vychovatelkou. Povídali jsme si s ní nejen o novém provozu baru. Nakonec jsme vybrali to nejzajímavější.

Něco otřepaného na úvod. Jak se Vám daří, jak jste se vyspala?

Daří se mi výborně, vyspala jsem se málo (smích)...

Dříve byl BarAG otevřen pouze večer, v denním provozu je teprve od začátku tohoto týdne. Jaký je zatím zájem? Zvedají se tržby?

Zatím tady bylo málo lidí, ale možná se o tom ještě mnoho neví. Snad časem hostů přibude. Všichni

jsou srdečně zváni! Můžete si přijít jen sednout, hrát hry, povídat si, nebo se třeba učit. Nemusíte nic kupovat. Přijít může kdokoli: studenti, vychovatelé, profesoři, zaměstnanci.

Ještě nedávno jste byla i vychovatelkou, teď se staráte pouze o bar. Můžete nám poskytnout nějaké srovnání?

Zatím nemůžu odpovědět moc podrobně, protože je to krátká doba na srovnávání. Je to jiné...tady si může člověk víc popovídat a neřeším takové věci jako na vychovatelně. Řeším zase jiné provozní věci týkající se chodu klubu.

Kdy se zrodil nápad na celodenní provoz?

To nevím úplně přesně. Na to by měl odpovídat pan ředitel, který má spolu s paní Velentovou zásluhu na tom, že se to podařilo. Možná, že i někteří další.

Jaké se chystají konkrétní opravy?

Plánujeme upravit osvětlení, vyměnit sedačku v místnosti s kulečником a podle finančních možností budeme pokračovat ve vylepšování.

Co myslíte, že se stane trhákem baru?

Trhákem? Záleží v jakém smyslu. Přála bych si, aby se klub stal prostředím, kde bude příjemně a kam kdokoli rád zajde. Zatím je trhákem kofola, ale taky se hodně prodávají čokolády Milka. Nejvíce dotazů se točí kolem piva a je o něj největší zájem. Teď zklamu asi polovinu školy a možná i víc. Uvažujeme, že by se točit mohlo. Ale jedná se o kofolu.

V bulváru jsme se dozvěděli, že pocházíte z Nivnice, co vás tedy drží na ÁGéčku?

Co mě tady drží? Prostředí, atmosféra, stejné smýšlení a hlavně vy. Je mi tady dobře. Tím nechci říct, že jinde je špatně. Vždycky záleží na lidech, kteří jsou kolem a na tom, jestli to, co děláte, děláte rádi. Já mám to štěstí, že můžu dělat to, co mám ráda.

Co říkáte celkově na ÁGéčko, na lidi tady?

Na AG jsou lidé velmi dobří, sympatičtí, veselí, prostě parádní, že jo!? Často si to uvědomuji, když dostávám třeba maily od absolventů, kteří rádi vzpomínají a teď přicházejí na to, že jim tady bylo fajn.

Jak jste se objevila na AG?

Původně jsem se hlásila na Velehrad, o AG jsem moc neuvažovala. Ale na Velehradě se gympl ten rok neotevíral a na ÁGéčku hledali vychovatele. Na Velehradě měli moji přihlášku, tak si dali mezi sebou vědět, pak mi volali, jestli se nechci přijet sem podívat. Tak jsem přijela - a už to bylo!

A před tím jste měla nějaké zaměstnání?

Ano, měla. Pracovala jsem v České zbrojovce jako kontrolor zbraní. Původně jsem mechanik-seřizovač, pak jsem si dálkově dodělávala výšku v Olomouci (křesťanská výchova-pozn. autora).

To znamená, že jste magistr...nikdy jsem, ale titul před Vaším jménem neviděl.

Ten já vůbec nepoužívám.

Ted' trochu zahrajeme na druhou stranu, co se Vám tu nelíbí?

Mně se nelíbí, že někdo nedokáže přijmout určité věci, které se přijmout prostě musí. Jako například některé věci týkající se řádu. I když jste proti něčemu, tak v životě budete muset mnohokrát dělat věci, které nechcete, s tím se musí člověk smířit. Kdyby se tady člověk smířil s několika věcmi, tak by to tu prožil úplně v klidu a pohodě a nemusel by se pořád rozčilovat. Někdo si stěžuje neustále - to je jako by si někdo stále stěžoval,

že nemůže pít, když řídí. Prostě to přijmu a je to. Naštěstí tady není příliš takových lidí.

Vaše oblíbená květina?

Moje květina je slunečnice (smích). Je hrozně veselá a zářivá.

Záliby?

To se o mně ví: ráda fotím, chodím

do přírody, jezdím na kole i autem...

Na závěr: co byste chtěla, aby přinesla budoucnost?

Já to nijak naplánované nemám, nechávám to na Bohu. Myslím, že on je velký humorista, a tak jak on to nikdo jiný nevyřeší.

Galfi

Serial

Něco pro detektiva Jamese

6. díl - Kdo je boss?

Tma. Všude pusto a prázdno. Oči jen těžko přivykají. Chce vykřiknout! Oči oné komorné jsou vyvrácené a prázdné. Stěny vsakují krev. Ann pláče...

James se s hrůzou probouzí. Přeje si převléci zpocenou, upachtěnou košili. Ale už v polosedě mu tělem vystřelí palčivá bolest. Jen sykne, když jakási dobrá duše přiloží studený obklad na horké čelo. James musí alespoň pootevřit ztěžklá víčka. Musí vidět... Koho? Co? Poznává hlas svého bratra.

„Bude v pořádku, doktore? Celou noc blouznil a křičel. Ta večerní příhoda mu taky zrovna nepřidala“, podotklunl smutně Rob.

„Přijdu za pacientem ještě později. Kdyby něco, volejte“, ukončil konverzaci doktor Paul.

O týden později před vyšetřovací komisí...

„Nezapírejte, Clarku, teď už Vám nepomůže ani zázrak. Známe celou pravdu, jen si doplňujeme poslední maličkosti“, promluvil vítězně James.

„Houby s octem víte, detektive! Jenom na mě nezkoušejte ty své řečičky. Chcete, abych si myslel, že už všechno víte, přitom opak je pravdou.“

„Trváte tedy na své nevině? Jak potom vysvětlíte loupež a prodej cizího majetku? Myslím konkrétně obrazy hraběnky“, dorážel James neodbytně dál.

Lékař Andrew Clark si popotahuje kravatu a nadechuje se: „Ano, obrazy jsem prodal. Prožívám menší finanční tíseň. Jinak samozřejmě platím za poctivého člověka. Ani mouše bych neublížil.“

V zázemí Jamesovi nadřízený radil, ať nic neuspěchává a nejprve zjišťuje

důkazy a podložená fakta. Dnes prý viník asi nezazpívá. Ostatní členové komise jen Jamesovi povzbudivě stiskli rameno.

Náš detektiv byl zdrcen. Vždyť vše je jasné! Opravdu? Laicky řečeno podle výpovědi Ann: Bratr – Andrew Clark se dozvěděl o poměru své sestry Ann s jistým Richardem, synem místní hraběnky. Živily ho domněnky, že Ann jako budoucí bohatá paní bude myslet s penězi i na něho. Ta měla ovšem odlišné plány. Věděla údajně jisté zásadní věci figurující v jeho minulosti. Několikrát se pokoušel všelijak získat peníze pro své velké zalíbení k ženám. Nevzhledný, zašišatělý a bez patřičného obnosu by žádnou nezískal. Jeden čas zřejmě

dělal poskoka záhadnému boháči. Proč by se hlupáček nesnížil alespoň pro peníze?

Tenkrát dostal za úkol odcizit obrazy a cennosti hraběnce Johnsonové. Zdroje tajemného šéfa potvrdily nepřítomnost mladého pána Richarda a zároveň zneškodnily alarm. V onen osudný „loupežný“ okamžik se do všeho připletla komorná Emily. Clark ze strachu před udáním neváhal zabít... Stěžejní věc pachateli unikala. Proč a kdo byl ten záhadný. Nestal se jen ubohou loutkou? Doktora Clarka pokládáme v podstatě za komplice, ale kdo je boss? Kdo dál vystoupí na scéně? Co Ann přimělo donášet na bratříčka?

Pokračování příště...

Diana Trtílková, 2.S

Vlastní tvorba

Světlo

.. ráno prožité v příkopě...krev na ruku, kterou nesmyje...tupý pohled ven, když si s ním nemá kdo hrát...nekonečná nezvladatelná touha... hromady peněz otupující jeho mozek, aby zapomněl...tvrdost rysů tváře říkající nenávidím místo odpouštím... zavřené oči, aby neviděl a neslyšel volání o pomoc..vědomí, že jej vlastně nikdo nemá rád...nechuť žít...maska ukrývající pravou tvář...já já já a pak někde v dálce ostatní...ubližující lži, které nevrátí

zpět...výsměch, aby zakryl svou slabost...nevyřčené slovo, které by změnilo život...nekonečné beznadějně pády...

..ano čtenáři, potřebujeme dvojnásobek světla...ale nejen naše třída ...celé lidstvo ...

Kéž naše rozžaté svíce nejsou jen chvilkové symboly, kéž je neseme ve svých srdcích navždy, ať nezhasnou, ale projasňují alespoň částečně temnotu světa...

Haňula

Hřbitovní blues

Tak jsem se prostě jednou narodil. Sám ani nevím, jak se to mohlo přihodit, no prostě jsem tu. Začal jsem chodit do školky a na nákupy. Dost mě překvapovalo, že spousta lidí z naší malé vesnice žila ve vědomí, že máme spousty sousedů, a přitom jsme bydleli docela osamocené od ostatních. „To je ten nejmladší, od Lubinů, od těch, co mají nejvíce sousedů,“ říkávaly si staré paní v šátcích, když jsem přišel do obchodu a děsně se u toho chechtaly.

Později jsem pochopil, co tím myslí, respektive to, že coby kamenem dohodil (malý klučik mého věku) od našeho domu leží vesnický hřbitov. Jako malý jsem si tam hrával. Pro mě a partu to bylo úžasné místo na schovy. Panečku to bylo něco, a co teprve v noci...

Pak nám však lidé začali nadávat a vyhnali nás jednou provždy. No, a tak jsme z toho takřka vyrostli.

Když jsem si ve svých šestnácti letech našel svou první dívku, vzal jsem ji za nádherného úplňku na hřbitov za kostel - je tam lavečka. Zatímco já si vychutnával nádhernou romantičnost večera, ani Pavlu osvětlená cestička hřbitovními svícemi nenechala chladnou. Celá se vedle mě chvěla, jak ji okolí dojívalo.

Náhle se v křoví objevil třetí pár očí

tohoto večera. Pája si ho ani nevšimla. Způsobil okamžik sblížení. Poprvé jsme se vzájemně dotkli, když majitel zárných očí, náš rodinný miláček, černobilý kocour Peugeot, vyskočil zpod keře. Pája z něj měla evidentně velkou radost, protože si hlasitě zavýskla, přičemž se mě teda chytla za ruku. Číčo, máš to u mě, pomyslel jsem si a provázal svou dívku dále, nechaje kocoura napospas noci.

Šli jsme podél kostela, pozorovali naše i jiné stíny večera a blížili se k cíli. Půlnoční měsíc nám dělal hlavní solár noci a my dorazili na místo. Nechal jsem ji posadit se jako první, jak nás to učili ve škole, pak jsem se k ní připojil. Pavle jsem zjevně romantickým večerem vyrazil dech. Po celou dobu, co jsme seděli, dojatě mlčela a plnými doušky si vychutnávala okolí. Chvíli kmitala očima vlevo, chvíli vpravo, až jsem pomalu začal na to samotné prostředí žárlit. Věnovala mu tolik pozornosti a rozechvívalo ji stále více.

Náhle si někdo těsně vedle nás odkašlal. Pája se očividně nechtěla o toto prostředí s nikým dělit. Celá našťvaná začala ječet a utíkat pryč. Já, jen co jsem náhodného opilce otočil do stabilizované polohy a místo ruky mu dal poloprázdnu

láhev od vodky pod hlavu, utíkal jsem za ní. Jakožto slabší sportovec jsem ji však nedohonil. S menším odstupem jsem doběhl až k jejímu domu ve vedlejší vesnici a viděl, jak za sebou zavírá domovní dveře, ba co víc, doslova s nimi našťvaně práskla. „Pavli, pojď dolů, já za toho opilce nemohu. Kdo mohl tušit, že tam ten chlapík odpadne...“ Stál jsem tam asi půl hodiny, když mi její matka sdělila něco ve stylu, že tam nemám být, že mám jít domů, s její dcerou nemluvit,

ani se za ní neotočit, natož ji tak pozdravit.

Páju jsem pak už nikdy neviděl. Do školy nešla a pár dní nato se přestěhovali. Musela být vážně našťvaná, že jsem to na „NAŠEM“ místečku neprohlédl předem, a dovolil tak tomu vetřelci narušení NAŠÍ společné chvíle.

Nyní už budu rozhodně chytřejší. Svou příští dívku vezmu raději do márnice. Tam nás nikdo rušit nebude...

Milovníkům černého humoru: ---Agáta---

Aprílová procházka

Zima skončila, tedy alespoň počasí se tak tváří. Někdy nás překvapí teplý slunný den, jindy zlobí bod mrazu na teploměru.

Dnes to vypadá slibně. Zřejmě bude nádherné jarní dopoledne, uvidíme. Dědeček zabavil babiččin voňavý koláč a optimisticky naladěný míří ven. I já se ráda „vyvětrám“ na procházce. Počasí láká stále hlouběji do lesa. Nemůžu si ani vynachválit ten správný lesní piknik. Ráda usedám do trávy, jen lenoším a zapomínám na klíšata. Kde jenom může být ten babiččin koláč, No nic, jdeme dál. Ale kam?

Když vzhledneme k nebesům, úzkostlivě zjistíme, že okolní krajina je nám cizí, a že jsme zabloudili.

Vyděšeně se rozhlížím. Krajina se mi v této chvíli zdá nehostinná, ponurá, plná tajemství. Obloha ukazuje zamračenou tvář prostřednictvím černých beranů, kterými se to na obloze jen hemží. Sluneční záře uprchla do neznáma. Vystřídal ji mrazivý temný stín. Na pomoc se k němu přidala teskná meluzína a sípavý hejkal.

Fantazie mi pracuje na plné obrátky, zatímco dědeček si zachovává chladnou hlavu a na rozdíl ode mne rozkládá na ztrouchnivělém pařezu mapu.

„Ještě štěstí, že ji mám s sebou. Vidíš, děvče?“ Musíme nalézt tuto značku. Zde pravděpodobně bude nějaké stavení, nejspíš hájovna.

Jak obdivuji jeho nebojácnost a klid, jež vnese do své řeči v jakékoli situaci. Pevně mi stiskl ruku a jeho teplá dobrácká dlaň ve mně vznítila jiskřičku bezpečí.

Zakrátko správně putujeme po turistické značce. V levé ruce třímám objemnou igelitku se svačinou a jak ve snách se nechávám vést dědečkem. Obloha opět více potemněla a stíny lesa vystoupily z pozadí. Tajuplně a tiše nás pozorovali, jak tu jako nezvaní hosté kráčíme. Rozličné hlasy i ševlení odnášel vítr do korun stromů, odkud se šířily do celého lesa.

V dále zasvítilo mihotavé světélko. Připadám si jako Mařenka, která spolu s Jeníčkem spatřila perníkovou chaloupku. Stavení je však prosté. Dveře se s vrznutím otvírají. Vychází postava zahalená v dlouhý tmavý plášť. Rází si cestu až k nám. Najednou uslyším mohutné zadunění. Vykřiknu! Mé nohy strachy

zdřevněly a brání mi v útěku. Jsme ztraceni. Jsme v područí lesních stínů.

Vyruší mne příjemný hlas. „Vítejte! Jistě jste zabloudili v tomto nečase. Pojd'te rychle dovnitř do tepla. Za okamžik se tam budou ženit všichni čerti.

Začalo pršet a ledové kroupy dopadaly těžce na zem. Na nevlídné obloze blikala světla. To burácely blesky jeden za druhým. Venku nastává spoušť a zmatek. Vítr si znovu pohrává s kmeny stromů jako s kuželkami. Obyvatelé lesa nařikají...

Snad někdo z hůry uslyšel jejich úpěnlivé prosby a vichřice se dala na ústup. Vše se pomalu vzpamatovávalo a na pomoc vyjelo ve zlatém kočáru opět zlatovlasé slunce. Svými paprsky prohřálo celý kraj a na každého vykouzlilo blažený úsměv.

Laskavý hajný nás vyprovodil a poradil nám, kudy máme jít. Poděkovali jsme a rozloučili se. Klidným krokem jsme se ubírali k domovu. Sluníčko nám zářilo na cestu a my byli šťastní.

Diana Trtílková, 2.S

Malý kvíz pro chytré hlavičky

1. Jak dlouho trvala 100-letá válka?

- a) 116 let
- b) 99 let
- c) 100 let
- d) 127 let

2. V které zemi vynalezli "Panamský klobouk"?

- a) Brazílie
- b) Chile
- c) Panama
- d) Ekvádor

3. Ve kterém měsíci oslavují Rusové Velkou Říjnovou revoluci?

- a) Leden
- b) Září
- c) Říjen
- d) Listopad

4. Jaké bylo pravé jméno krále George IV. ?

- a) Albert
- b) George
- c) Manuel
- d) Jonas

5. Od kterého zvířete je odvozený název Kanárských ostrovů?

- a) Kanárek
- b) Klokan
- c) Potkan
- d) Tuleň

6. Kolik má dospělý člověk kostí?

- a) 106
- b) 206
- c) 306
- d) 207

Pár zajímavostí

V Indii se mluví téměř padesáti různými jazyky.

Největší železniční stanice na světě se nachází v Pekingu a zabírá plochu 53,8 hektaru.

Pes dokáže čichem rozlišit, zda byla do vany plné vody přidána lžička soli.

V roce 1940 v Coloradu přežila slepice čtyři a půl roku s useknutou hlavou.

Miluška

6. Dospělý člověk má 206 kostí, novorozenec kolem 300.

tuleňů"

5. Název Kanárských ostrovů souvisí s tuleněm. V latině znamená "Ostrov

1936.

4. Pravé jméno krále George IV. bylo Albert. Král si změnil jméno v roce

3. VRSR oslavují Rusové 7. listopadu.

2. "Panamský klobouk" vynalezli v Ekvádoru.

1. Stoletá válka trvala 116 let (1337 - 1453)

Žere vás něco?

Jak je to vlastně s homosexualitou jako takovou? Je to úchylka, nemoc nebo vrozená záležitost?

Na homosexualitu existují spousty názorů různých odborníků a různí lidé ji vysvětlují různě. Je nějaké mizivé procento lidí, které se opravdu narodí s větší náklonností ke stejnému pohlaví. Je to tedy u nich vrozená věc, se kterou je ale třeba bojovat. V mnohem větší míře je však toto způsobeno výchovou, reklamou, společnostmi (tu tvoří každý z nás) a jinými vlivy.

Kdysi jsem slyšela jeden humorný názor: Bůh stvořil Adama a Evu, ne Adama a Edu.

Důležité je uvědomit si, že samotní homosexuálové jakožto lidé nejsou vždy špatní. Nikdy nevíme, z jakého důvodu žijí tímto způsobem života, proto je nemůžeme soudit. Ale ty skutky, které dělají, jsou špatné. Je třeba rozlišovat skutky a lidi, kteří je dělají, to je rozdíl.

Může člověk, který má rozvedené rodiče, chodit ke přijímání a jiným svátostem?

Člověk, který věří a vyznává jednoho Boha, může chodit ke svátostem. To, jestli jeho rodiče jsou rozvedeni nebo ne, by nemělo mít vliv na jeho svědomí, a proto nijak nebrání v

přijímání.

Proč se o legu říká, že je nejgeniálnější hračkou na světě?

Legové kostky mají různé tvary a velikosti, jsou nedělitelné a mají na sobě příchytky, jimiž se navzájem připojují a vytvářejí nejrůznější tvary. Spojení se dá znovu uvolnit a stavět nové předměty. Každá jednotlivá kostka může jeden den tvořit součást auta a druhý den součást středověkého hradu. Mohou se používat stále dokola. Kromě toho se zdá, že lego vydrží věčně - dnešní děti si mohou hrát s týmiž kostkami jako kdysi jejich rodiče. Lego navíc rozvíjí představivost, fantazii a manuální zručnost dětí. Hlavně proto jsou legové stavebnice tak oblíbené.

Když nevěřící člověk žije sexuálním životem a nevidí v tom nic špatného, je to hřích, když se později stane věřícím(konvertuje)?

Nejsem si zcela jistá, jak je tato otázka myšlena. Hodně nevěřících lidí žije v domnění, že křesťané celkově sex a sexuální život odsuzují, což je ale velký omyl. Sexuální život jako takový je dar od Boha lidem a je to velmi dobré. Špatné je to však tehdy, žije-li člověk sexuálním životem mimo manželství nebo je nevěrný.

Žere vás něco?

Pokud člověk konvertuje, tak je to asi mimo jiné kvůli hodnotám, které křesťanství uznává. A když člověk věří v Boha, zná Vyznání víry a Desatero a snaží se víru žít, tak si potom mnohé věci sám uvědomí. Podle toho, jestli tak žil před manželstvím nebo až v manželství. A má to i spoustu jiných faktorů, než jen “před a po svatbě”, což je ale na osobě samotné.

Kdy bude hotové CD scholy?

No to je trefná otázka. Přestože do dnešního dne ve škole asi vidím nemálo,

nemůžu s jistotou říct, kdy budou cédéčka hotové. Je to všechno otázka spolupráce a trpělivosti... Každopádně se snažíme, a to můžu upřímně říct, aby byly hotové co nejdříve, nejlépe ještě před maturitami. Já osobně se na to velice těším, a věřím, že se těšíte i vy. No a když nám budete držet palce, tak se to určitě podaří dříve.

Děkujeme za vaše dotazy a těšíme se na další. Můžeme vás ujistit, že anonymita je zaručena. Pište na adresy: Rohlik.lida@seznam.cz, kanova.te@seznam.cz.

Liduška a Terežka

Fakta nebo fikce?

Vsad'te si na maturanta

Sázet se dá na sport, na politiku i na počasí. Podle neověřených informací si budou moci studenti vsadit i na neúspěšnost maturantů při jejich zkoušce dospělosti.

Kurzová nabídka měla být tvořena souběžně s rozpisem maturitních dní. Na jeho vytvoření se ale nesměli podílet profesori, kteří budou při maturitách zkoušet, a tak se stali bookmakery profesori jen někteří, spolu s ekonomickým a technickým úsekem AG. Zkoušející profesori a jejich rodinní příslušníci nesmějí ani sázet, aby nedošlo ke střetu zájmů. Přesto pan profesor Pijáček prohlásil

v jedné hodině, že sází, že všichni jeho studenti mají šanci odmaturovat. Sázet také nesmějí studenti sami na sebe, přestože vidina peněz z výhry by měla jistě velmi kladný dopad na učební tempo již tak vytížených čtvrtáku.

Z výšky kurzů se dá předpokládat, že letošní maturita bude výrazně neúspěšná. Někteří studenti jsou již zřejmě předurčení k maturitě v září, jiní až příští rok. Zmíníme například rekordní kurz 1.06 na neudělení maturity u jednoho chlapce čtvrtého ročníku.

Kurzová nabídka by měla být

zveřejněna širší veřejnosti ještě před písemnými zkouškami. Již teď ale vzbuzuje sázení všeobecný zájem. Jeden student druhého ročníku uvedl: „Určitě bych si vsadil, ale nikdy ne na nějakou tutovku, zkoušel bych zariskovat na čtyřkařích, aby byla sranda.“ Na otázku o množství peněz vložených do hazardu odpověděl dokonce maturant: „Asi bych sázel hodně, protože každý z mých spolužáků by sázel hodně, že to nedám. Ale já to dám, a pak seberu všechny jejich sázky, a jsem milionář.“

Momentálně se prý pracuje na rozšiřujících sázkách. Jedná se třeba o výhru domácích do poločasu, tedy propadnutí studenta během prvních

dvou předmětů. Nebo bude možné vsadit na skupinu studentů, maturitní den, třídu, nebo naopak nejpřísnějšího profesora.

Doufejme, že nebude docházet k uplácení zkoušejících profesorů nebo podávání jejich tipů přes třetí osobu. A pokud ano, tak snad jen ve výhodném smyslu pro zkoušené maturanty. Přejme jim to, jednou tam bude sedět každý z nás.

Část výtěžku z vkladů hráčů by měla být poslána našemu bráškovi Narshimovi, druhá část poslouží na odstranění defekačních procesů kroměřížských opeřenců.

Izi

Hlášky z hodin

Prof. Kotas napomíná Petra D.: „Ty chceš mít pořád nějaký problém...“

Petr D.: „No...já s váma nechci mít vůbec žádný problém...vy jste docela sympatický člověk...“

Libor T. přijde v úterý po velikonocích pozdě do hodiny dějepisu.

Libor T. nechápavě: „Vy jste začínali dřív?“

Prof. Vláčilová: „Ne, ty jdeš pozdě...“

Libor T. stále se zmateným výrazem: „Ono už zvonilo? Já myslel že zvoní až 13:35.“

Prof. Vláčilová během toho, co spolužáci Libora usazují na místo: „Vidíte, co s ním to včerejší pondělí udělalo...“

V hodině matematiky: „Řešte soustavu rovnic o ..... jedné neznámé, takže každou zvlášť.“

Do učebny dějepisu (kde je už skoro měsíc nová tabule na fixy) vtrhne student s otázkou: „Nemáte tu nějakou křídu navíc?“

Seminář matematiky

Libor T.: „Já jsem teď na to objevil nový obecný vzorec.“

Prof. Zavadilová: „Tak ho pojd' vyzkoušet na dalším příkladu.“

Libor T. po chvíli: „No...pro tento příklad to zrovna neplatí...“

Studentka den po té, co jí prof. Kotas zabavil křížovky: „A vrátíte mi už ty křížovky?“

Prof. Kotas: „Až zítra po poradě...“

Studenti se v hodině matematiky učí do následující hodiny literatury.

Prof. Zavadilová: „To není možné, vy jste snad s panem Koutným celý den...“

Student: „No, já jsem s ním i v noci...“

V hodině biologie profesor na studenta: „Nech ty školní játra!“

Jaro vzkvétá v srdci mém

Příroda přečistá, příroda naše,
ó krásu nesmírná, ó krásu naše,
z tebe chci čerpati do duše radost,
lásky a pokoje mít z tebe dost.

Sluníčko zlatavé na mě tu svítí
a vánek lehounký pozvedá kvítí,
hraje si s větvemi každého stromu,
vůni nám přináší od domu k domu.

Jak to zní líbezně, to ptačí pěnění,
krása jest nesmírná, nad ni již není,
všechno se probouzí na příchod čeká,
až bude smět vidět velikost světa.

Překrásnost přírody za jarních vánků
šumění potoka a zpěvy ptáků,
lehkost pohybu každé bytosti,
jež směla nahlédnout do té pestrosti.

PAVLIK

ŠÉFREDAKTOŘI: Pavla Trojanová, Radek Janoščík

REDAKTOŘI: Gal Petr, Hanáková Miluše, Janáková Petra,
Káňová Terezie, Kubicová Lýdie, Petroš Vojtěch, Skála Filip, Štolfová Jana,
Šustková Ludmila, Talaš Libor, Teperová Lucie, Trtílková Diana

SPOLUPRÁCE: Izi

GRAMATICKÁ ÚPRAVA: pí. Aranka Řezníčková, pí. Pavla Bačůvková

GRAFICKÁ ÚPRAVA: Radek Janoščík

TISK: Sponzoři